SADAŠNJA ISTINA
IDITE PO SVEM SVIJETU I PROPOVIJEDAJTE EVANĐELJE
SVETA BIBLIJA
POSVETI IH SVOJOM ISTINOM
TVOJA RIJEČ JE ISTINA

Izd. 16. LONDON, ČETVRTAK, 22. OŽUJAK, 1900. Br. 12.

EVANĐELJE O KRALJEVSTVU

W. W. PRESCOTT

KRALJ VAVILONA ČUJE PORUKU O PRAVEDNOSTI VEROM

(Danilo iv 1-27)

Četvrto poglavlje Danila se sastoji od najznačajnijeg dokumenta, koji je potpun sam po sebi. To je lično priznanje u obliku javne objave od jednog od najvećih kraljeva bilo od drevnih ili modernih vremena, u kojem detaljno daje svoj sopstveni izveštaj o iskustvu koje je rezultovalo njegovim obraćenjem. U dva navrata nebeski Bog se otkrio Navuhodonosoru preko svojih slugu, tako da je kralj priznao da je on bio „Gospodar kraljeva i otkrivač tajni“, i da „nema drugog Boga koji bi mogao izbaviti na taj način“. Tako je Jevanđelje o kraljevstvu javno objavljeno širom celog kraljevog carstva, i postojanje pravog Boga i njegove sile da spasi je otkriveno svim ljudima. Međutim Jevanđelje o kraljevstvu nije propovedano kako bi Gospod to hteo, pukim pozivanjem javne pažnje na ove činjenice. Poruka, „Gledajte svog Boga“, mora biti doneta svakom pojedincu sa jasnoćom i silom koje će zahtevati od njega da napravi jasan izbor da li će lično priznati pravo nebeskog Kralja da vlada u njemu, i da li će se pokoriti da bude njegov sluga. Tako je bilo i sa Navuhodonosorom, i to je ovo iskustvo koje on sam prepričava.

APOSTOLSKI POZDRAV

„Navuhodonosor, kralj, svim ljudima, narodima i jezicima koji prebivaju u svoj zemlji: mir vam se umnožio. Smatrao sam dobrim da objavim znamenja i čudesa koja je u pogledu mene učinio Bog. Kako su velika znamenja njegova! i kako su silna njegova čudesa! Njegovo kraljevstvo je kraljevstvo večno i njegova vlast od naraštaja je do naraštaja.“

Bog mira je uspostavio svoje kraljevstvo u srcu Navuhodonosora, i ista sila koja je izbavila tri zarobljenika iz zapaljene vatrene peći sada je učinila u njemu da ga izbavi od nasilja njegovih sopstvenih strasti. Nijedno spoljašnje znamenje ili čudo ne mogu biti toliko veliki za bilo koju osobu kao njegovo sopstveno iskustvo u tome što je spašen od sile tame, i prenet u Božje kraljevstvo. Tu je onda otkrivena njemu i u njemu „sila neprolaznog života“, i osvedočenje je učinjeno u njegovoj najdubljoj duši da su kraljevstvo i vlast večni. I on koji je imao takvo iskustvo podstaknut je najiskrenijom željom da to otkrije „svim ljudima“. „Jer mi ne možemo drugo nego da govorimo ono što smo videli i čuli.“ „I pišemo vam ovo da vaša radost bude potpuna.“

NEZNANJE PROFESIONALNIH MUDRACA

„Ja, Navuhodonosor, bio sam spokojan u svojoj kući i bujao sam u svojoj palati: video sam san koji me je prestrašio i uznemirile su me misli na mojoj postelji i vizije moje glave. Zato sam izdao naredbu da dovedu pred mene sve vavilonske mudrace, da mi oni objasne značenje sna. Tada su došli čarobnjaci, astrolozi, Haldejci i gatari: ja sam ispripovedao san pred njima, ali mi oni nisu objasnili njegovo značenje.“

Neuspeh mudraca iz Vavilona da ispune zahteve prilike bio je potpuniji nego kada je kralj sanjao san o velikom kipu. Tada su rekli, „Reci svojim slugama san, i mi ćemo ti pokazati tumačenje“, ali sada nisu ponudili nikakvo tumačenje, iako im je san prepričan. Potpuno nisu bili upoznati sa Kraljem neba, ili principima njegovog kraljevstva, i tako nisu mogli protumačiti ove tajne nikom drugom. Međutim kralj je očigledno zapamtio svoje prethodno iskustvo, i znao je gde da se obrati za pomoć u svojoj ekstremnoj situaciji.

„Ali na kraju je došao pred mene Danilo, kome je ime Valtasar, po imenu moga boga, i u kojem je duh svetih bogova. Pred njim sam ispripovedao san govoreći: ‘Valtasare, starešino čarobnjaka, znam da je u tebi duh svetih bogova i da te nijedna tajna ne zbunjuje, ispripovedaj mi vizije moga sna, koje sam video, i njihovo značenje. Ovo su bile vizije moje glave na mojoj postelji: pogledao sam, i gle, usred zemlje neko stablo velike visine. Stablo je raslo i jačalo, i visina je njegova do neba doprla, a njegov vidokrug do krajeva sve zemlje. Lišće mu je bilo lepo, a na njemu mnogo ploda; i bilo je na njemu hrane za sve: zveri poljske su pod njim senu nalazile, ptice nebeske prebivale su u njegovim granama i svako se telo hranilo od njega. Gledao sam u vizijama svoje glave na svojoj postelji, i gle, stražar i svetac je sišao s neba. On je povikao glasno, i rekao ovako: ‘Posecite stablo i odsecite mu grane, stresite mu lišće i razbacajte mu plodove: neka se razbeže zveri koje su pod njim, i ptice s grana njegovih; Ali ostavite u zemlji panj s njegovim korenjem, u okovima od gvožđa i bakra, u nežnoj poljskoj travi; i neka ga vlaži rosa nebeska, i neka mu udeo bude sa zverima u travi zemaljskoj; neka mu se srce promeni od čovečjeg i da mu se srce životinjsko; i neka nad njim prođe sedam vremena. To je prema odluci stražara i na zahtev reči svetaca, kako bi živi spoznali da Svevišnji vlada u ljudskom kraljevstvu i daje ga kome god hoće i nad njim postavlja najnižeg od ljudi.’ Taj san sam video ja, Navuhodonosor. Sada ti, Valtasare, objavi njegovo značenje, jer mi svi mudraci moga kraljevstva nisu sposobni kazati značenje; ali ti si kadar, jer je u tebi duh svetih bogova.’”

Danilo je bio poznat i prepoznat u Vavilonu kao neko „u kome je duh *svetih* bogova“. Međutim, ovo nije bilo zbog bilo kakve tvrdnje koju je on dao za sebe, već zbog jednostavne činjenice da su sila i mudrost pokazani u njegovom životu, koji je svedočio o zajedništvu sa Bogom većem od bogova mudraca iz Vavilona. Ovo je svedočanstvo koje nosi težinu sa sobom, i ono je upravo ono što je sada potrebno svetu. Jevanđelje o kraljevstvu ne može biti objavljeno samo izlaganjem kreda i propisivanjem obreda, već i otkrivanjem principa i sile kraljevstva u životu. Oni koji imaju obličje pobožnosti, ali negiraju njenu silu, su zapravo najgori neprijatelji istine, i oni čine više da ometaju Božje kraljevstvo na zemlji nego što čine otvoreni nevernici. Danas su traženi ljudi koji poznaju „tajnu pobožnosti“, i koji su poput Danila živi predstavnici nebeskog kraljevstva, i onda će se u vreme zbunjenosti mnogi od onih koji su došli do toga da osete svoju potrebu za pomoći da im se obrate. „Ustani, zasvetli, jer došlo je svetlo tvoje i slava Božja nad tobom se podigla. Jer, gle, zemlju će mrak prekriti, i gusta tama narode; ali Gospod će nad tobom ustati, i *slava njegova će se nad tobom videti*. I doći će pagani

k tvome svetlu, i kraljevi k sjaju tvog svanuća.“ Isa. lx 1-3.

ZNAČAJ DRVETA

SLIKA predstavljena Navuhodonosoru u njegovom snu nije bila proizvoljna. Drvo u biljnom carstvu odgovara čoveku u životinjskom carstvu, a ta dva carstva vrlo ispravno mogu biti smatrana kao dva dela istog carstva života, a čovek kao drvo sa silom da se pomera po volji od mesta do mesta. I tako nam drveća neprestano objavljuju da trebamo biti „ukorenjeni i utvrđeni u ljubavi“, da je to „Bog koji čini da raste“, da „svako dobro drvo rađa dobar plod“, i da „ćete ih poznati po njihovim plodovima“. Tako svako drvo, kroz tumačenje koje mu je dato u pisanoj reči, treba da nam propoveda Jevanđelje o kraljevstvu, baš kao što je ono u njegovom snu, kroz tumačenje koje mu je dato od Danila, propovedalo isto Jevanđelje Kralju Navuhodonosoru. Sa lepim lišćem, i obilnim plodom, snabdevajući hranu za sve, to je univerzalna praktična lekcija koja govori o čoveku „krunisanom slavom i čašću“, o kralju i sveštenniku, koji služi Božjim darovima svima oko sebe. I ne postoji ništa u građi drveta što bi ukazivalo da nije bilo namenjeno da „stoji zauvek“. Pod pravim uslovima trebalo je da traje od naraštaja do naraštaja; ali drvo iz Navuhodonosorovog sna je trebalo da bude posečeno, grane su trebale da budu odsečene, listovi da budu otreseni, a plod razbacan. Kada je Danilo čuo san, i reči stražara i sveca, video je da je nebeski Kralj slao poruku upozorenja a ipak i ohrabrenja Navuhodonosoru, da bi mogao prestati da bude iscrpljivač zemlje i da postane drvo pravednosti. Međutim iskustvo je trebalo da bude žestoko, i razmišljanje o njemu je uznemirilo um tumača.

TUMAČENJE SNA

„TADA je Danilo, kome je bilo ime Valtasar, načas ostao zaprepašćen i njegove su ga misli uznemirile. Kralj je prozborio i rekao: ‘Valtasaru, neka te ne uznemiruje san, ili njegovo značenje.’ Valtasar je prozborio i rekao: ‘Gospodaru moj, neka taj san bude onima koji te mrze i njegovo značenje tvojim neprijateljima. Stablo koje si video, koje je poraslo i ojačalo, čija je visina dosegla nebo, a njegov vidokrug svu zemlju, čije lišće je bilo lepo, i bilo je mnogo njegovih plodova, i na kojem je bilo hrane za sve, pod kojim su prebivale poljske zveri i na čijim su granama bile nastanjene ptice nebeske, to si ti, kralju, koji si porastao i ojačao; jer je narasla tvoja veličina, i vlast tvoja do krajeva zemlje. A to što je kralj video stražara i sveca kako silaze s neba i govore: ‘Posecite stablo i srušite ga, ali ostavite u zemlji panj s njegovim korenjem, i to u okovima od gvožđa i bakra, u nežnoj poljskoj travi; i neka ga vlaži rosa nebeska, i neka mu udeo bude sa zverima u travi zemaljskoj, i neka nad njim prođe sedam vremena’, ovo je značenje, kralju, i ovo je odluka Svevišnjeg, što je snašlo moga gospodara kralja: oni će te izagnati od ljudi i prebivalište će ti biti s poljskim zverima; i hraniće te travom kao volove i vlažiti te rosom s neba, i sedam će vremena proći nad tobom dok ne spoznaš da Svevišnji vlada u ljudskom kraljevstvu i daje ga kome on hoće. A to što su zapovedili da se ostavi panj s korenjem: tvoje će ti kraljevstvo biti zagarantovano, nakon što spoznaš da nebesa vladaju. Zato, kralju, prihvati moj savet i prekini svoje grehe pravednošću, i svoje opačine, tako da iskažeš milosrđe ubogima; možda će to produžiti tvoj spokoj.’“

Bog postupa sa svakim čovekom kao sa pojedincem. Njegove poruke upozorenja, njegovo uputstvo, njegova „iznad svega velika i dragocena obećanja“, su sva lična. U svakom učinkovitom propovedanju Jevanđelja, poruka mora biti dostavljena kao pojedincu, a ne masi, i svako mora čuti glas koji mu kaže, „Ti si taj čovek“. Tako je Bog govorio Navuhodonosoru preko sna i njegovog tumačenja, i preko istog kanala preko kojeg i dalje govori svima „onima koji hodaju u oholosti“. I tako je ovo iskustvo i dalje propovedanje Jevanđelja o kraljevstvu svakom čoveku koji ga pročita.

POTREBNA LEKCIJA

LEKCIJA koju je Navuhodonosor trebao da nauči, i koju svaki drugi čovek mora naučiti koji želi da bude kralj i da „vlada u vek vekova“, bila je „da nebesa vladaju“, da su „vladajuće sile od neba“, i da je on sam bio sluga „Svevišnjeg“. Jednostavno prepoznavanje ove činjenice bi ga utvrdilo u njegovom kraljevstvu. „Tvoje će ti kraljevstvo biti zagarantovano, nakon što spoznaš da nebesa vladaju.“ Ovo je univerzalna istina. Čovek je izgubio svoje kraljevstvo i svoju vlast odbijanjem da nastavi kao poslušan sluga Svevišnjeg. U Jevanđelju je dato obilno predviđanje za njegovo vraćanje na njegovo mesto privilegije i vlasti, ali da ima korist od ovih blagoslova znači da mora neprestano priznavati nebeskog Boga kao iznad svega, a sebe kao slugu. To je zakon novog kraljevstva, i tako „*će* mu *služiti* njegove sluge,… i *vladaće* za vek vekova“.

UNIVERZALNA PORUKA

ŠTA je Gospod rekao Navuhodonosoru, i svim ljudima, u snu, je ista Jevanđeoska poruka koju je objavio i još uvek je objavljuje: „Ja sam Gospod i nema drugoga; osim mene Boga nema… U mene gledajte i spasite se, svi krajevi zemlje; jer ja sam Bog i nema drugoga.“ „Bojte se Boga, i dajte mu slavu,… i poklonite se njemu koji je načinio nebo, i zemlju, i more, i izvore voda… Ako se ko klanja Zveri i njenom liku,… on će piti od vina gneva Božjeg.“ Priznavajući da je on Gospod Bog, da je to on koji nas je stvorio i da smo mi njegovi, i davajući Gospodu slavu koja sleduje njegovom imenu, i služeći mu sa radošću, znači večno spasenje; ali samouzvisivanje, tvrdnja da je čovek nezavistan od Boga, traženje nečije sopstvene slave, i odanost „bogu ovog sveta“, znači „srdžba i gnev, nevolja i teskoba“.

Poruka za Navuhodonosora je bila potpuna. Nije ga samo upozorila o nadolazećoj nevolji, već je i ukazala na lek. Greh je bio uzrok nevolje; pravda je bila jedini lek. „Prekini svoje grehe pravednošću.“ Bila je potrebna hrabrost hrišćanina da pruži takav savet kao ovaj kralju Vavilona, ali Danilo je bio hrišćanin, i tako je bio „snažan i vrlo hrabar“, i u svojoj vernosti kralju nije se zadovoljio govorenjem o grehovima i bezakonjima uopšteno, već je učinio to ličnom stvari, — „tvoje grehe“, i „tvoje opačine“. Gospod je pokušavao da blagoslovi Navuhodonosora odvraćajući ga od njegovih bezakonja, i njegov portparol, Danilo, nije pokvario njegovu nameru pokušavanjem da ugodi ljudima. Gospod nije poštovalac osoba, već šalje istu Jevanđeosku poruku svima, visokima i niskima, bogatima i siromašnima. Međutim, nekada se dogodi da glasnik zaboravi da on samo treba da bude glasnik za Boga, i propoveda ugodne stvari onima na visokom položaju. Tada reč potaje samo čovekova reč, i Božja sila na spasenje nije otkrivena. Gospodnja instrukcija svakom glasniku je, „Stani u predvorje Doma Gospodnjeg, i govori… sve reči koje ti zapovedam da im govoriš; nemoj ni reč umanjiti“.

PRAVA CARSKA PORODICA

REZULTAT unutrašnje promene u Navuhodonosorovom karakteru trebao je da bude pokazan „ukazivanjem milosrđa ubogima“. Nikakav veliki hram nije trebao da bude izgrađen u čast pravom Bogu, koji treba da nadmaši u svojoj slavi hram Bela u Vavilonu, već je kralj trebao da prepozna već izgrađen hram živog Boga, „hram Svetog Duha“, koji otkriva Božji karakter u njegovom postupanju sa ubogima. „Šta god ste učinili jednom od ove moje najmanje braće, meni ste učinili.“ Pravi kralj i otkriva i zadržava svoje kraljevstvo služenjem poniženim i nesrećnima. „Kao što ni Sin čovečji nije došao da mu se služi, nego da služi i da svoj život kao otkupninu za mnoge.“ „Njemu koji nas je voleo i u svojoj nas krvi oprao od naših greha i učinio nas *kraljevima i sveštenicima* Bogu i svom Ocu: njemu slava i vlast u vek vekova. Amin.“